



## Arrest

**nr. 338 867 van 7 januari 2026**  
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS**  
**Eugène Plaskysquare 92-94 / 2**  
**1030 BRUSSEL**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 5 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. PARMENTIER, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 11 oktober 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 4 juli 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 6 augustus 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

**A. Feitenrelaas**

*U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bakongo etnie en de Pinkstergemeenschap, en geboren op 25 april 2005 te Luanda (Angola). Uw ouders hebben de Congolese nationaliteit. U voltooide uw middelbaar onderwijs, in 2022. U hielp uw oom als autolakker en uw grootouders met handel.*

*U werd mishandeld door uw stiefvader. Voor het overlijden van uw moeder op 29 juli 2021, had zij u verteld dat uw biologische vader in België woonde. Na haar overlijden, werd de mishandeling nog ernstiger. Rond 2020, hebben uw grootouders u in huis genomen. Uw stiefvader bleef jullie echter lastigvallen opdat u zou terugkomen.*

*Rond 7 oktober 2024, verliet u Angola, met behulp van een Angolees paspoort op uw naam geregeld door de vriend van uw oom M., naar België, waar u op 11 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.*

*Ter staving van uw verzoek, legt u de overlijdensakte van uw moeder neer.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u **géén elementen** kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele **bijzondere procedurele noden** kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

***Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.***

*Bij registratie (d.d. 11/10/2024) verklaarde u minderjarig te zijn: geboren op 25 april 2007. Er werd echter een leeftijdsonderzoek georganiseerd, dat concludeerde dat u 21,5 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar. Bijgevolg werd uw geboortedatum aangepast naar 25 april 2005 (zie administratief dossier). Tijdens uw gehoor geeft u zelf ook deze geboortedatum op (NPO, p. 5).*

***U vreest verdere vervolging door uw stiefvader, die u in het verleden reeds mishandelde en wenst dat u terug bij hem komt wonen (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 04/07/2025, hierna NPO, p. 21-22).***

***Afgaande op uw verklaringen, is het CGVS niet overtuigend van een actuele, gegronde vrees in uw hoofde ten opzichte van uw stiefvader.***

***1. U heeft met niemand in Angola contact (NPO, p. 13, 21), dus u heeft bijgevolg niet geïnformeerd naar de verdere ontwikkeling van uw problemen in Angola. Deze desinteresse staat haaks op een gegronde vrees voor vervolging.***

***2. Uw verklaringen over uw reisweg en –documenten zijn vaag, wat uw geloofwaardigheid ondermijnt.***

*- Bij DVZ, verklaarde u dat uw reis werd geregeld door een Angolese persoon genaamd A. (DVZ Vragenlijst d.d. 17/04/2025, hierna DVZ-V, p. 11). Op het CGVS, stelt u dat uw oom, J.Ma., de reis heeft geregeld samen met een vriend van hem, M. (NPO, p. 13).*

*- U bent onwetend en vaag over de organisatie van uw reis en gebruikte documenten. U verklaart voor de organisatie van uw reis enkel iets te hebben moeten ondertekenen in het paspoortkantoor van de Angolese overheid. U reisde met Angolese documenten (paspoort, identiteitskaart en cedula) op uw naam. Door de Protection Officer gevraagd wat u bedoelde met 'M. heeft de documenten geregeld en opgesteld', stelt u dit niet te weten (NPO, p. 13-15). U weet niet wat er verder in het paspoort stond (NPO, p. 14), wel dat het een visum bevatte, maar u weet niet voor welk land (NPO, p. 15). M. zou ook niets verteld hebben over hoe u zich diende te gedragen op de luchthaven of wat u diende te antwoorden als er vragen werden gesteld (NPO, p. 22).*

*- U verklaart dat bij aankomst op de luchthaven in België, noch uzelf noch M. de reisdocumenten heeft getoond. U wandelde gewoon de luchthaven buiten (NPO, p. 16) – wat weinig aannemelijk is.*

*- U verklaart dat u uw Angolese identiteitsdocumenten heeft gegeven aan een onbekende Congolese vrouw, die u toevallig op straat tegenkwam en die u heeft getoond waar u zich diende aan te melden voor internationale bescherming. Zij vroeg om uw documenten eens te zien, en u heeft deze bij haar gelaten toen u zich ging aanmelden. Toen u opnieuw buitenkwam, was zij verdwenen. U kan ook geen kopie voorleggen (NPO, p. 4-5). Uw verklaringen zijn minstens opvallend te noemen. U werd hiermee ook geconfronteerd, maar houdt vast aan deze verklaringen (NPO, p. 5).*

***3. Uw verklaringen over verdere vervolging door uw stiefvader in de periode dat u bij uw grootouders woonde, zijn tegenstrijdig, wat de geloofwaardigheid hiervan volledig ondermijnt. Hiermee wordt ook de geloofwaardigheid van een toekomstige vrees voor vervolging door uw stiefvader onderuit gehaald.***

*- Bij DVZ heeft u niets vermeld over verdere vervolging door uw stiefvader nadat u naar uw grootouders verhuisde, en stelde uitdrukkelijk dat u nooit werd bedreigd in Angola (CGVS-V). U vermeldt hiervan ook niets in uw vrij relaas (NPO, p. 16-17). Na uw vrij relaas vraagt de Protection Officer of dit alles is dat er is gebeurd, waarop u bevestigend antwoordt (NPO, p. 17). Zij vraagt u daarop ter bevestiging dat de*

problemen dus eindigde toen u naar uw grootouders verhuisde: "ja. ... Maar, hij was me altijd aan het zoeken." Hij zou jullie nog hebben benaderd opdat u zou terugkomen naar hem (NPO, p. 17-18). U gaat hiermee dus volledig in tegen uw eerdere verklaringen. U spreekt zichzelf vervolgens herhaaldelijk tegen wat betreft deze verdere vervolging.

- Eerst stelt u dat hij tegen uw grootmoeder heeft gezegd dat u diende terug te komen, dat het niet meer zou gebeuren. Zij heeft u één keer gezegd dat dit is gebeurd, in 2023 (NPO, p. 17-18). Ter bevestiging door de Protection Officer gevraagd of dit dan alles is dat er is gebeurd, antwoordt u opnieuw bevestigend (NPO, p. 18-19).

- Vervolgens spreekt u zichzelf echter opnieuw tegen. U geeft aan dat u in 2023 drie keer naar de politie bent gegaan om aangifte te doen van het geweld. Gevraagd waarom jullie op dat moment aangifte deden – u woonde immers al een drietal jaar bij uw grootouders en werd slechts één keer indirect benaderd door uw stiefvader – geeft u aan dat het was omdat hij u had opgezocht, een zestal keer fysiek benaderd (NPO, p. 19-20). U spreekt zichzelf hier dus opnieuw tegen betreffende verdere vervolging door uw stiefvader.

- Onmiddellijk daarna spreekt u zichzelf opnieuw tegen door te stellen dat deze fysieke benaderingen (die ertoe hebben geleid dat u drie keer naar de politie ging in 2023) plaatsvonden begin 2024 (NPO, p. 20).

- U spreekt zichzelf vervolgens weer tegen, door te stellen dat hij u slechts twee keer fysiek benaderde (NPO, p. 20).

- Daarna spreekt u zichzelf nogmaals tegen door te stellen dat hij zowel uw grootmoeder als uw grootvader heeft aangesproken (NPO, p. 22) – in plaats van enkel uw grootmoeder, zoals u aanvankelijk verklaarde.

- U stelt ook eerst dat u niet weet wat uw stiefvader tegen hun zei (NPO, p. 20), om vervolgens opnieuw te verklaren dat hij had gezegd dat het nooit meer zou gebeuren (NPO, p. 22).

- U legt geen stavingstukken neer van de politieagente, ondanks dat u werd gewezen op het belang (NPO, p. 20).

#### **4. Uw verklaringen over de periode dat u bij uw stiefvader inwoonde en mishandeld werd, vertonen ook tegenstrijdigheden.**

- Bij uw registratie heeft u niets verteld over mishandeling door uw stiefvader: "mijn moeder is onlangs overleden. Mijn vader is dan naar Congo gereisd. Moeder zei kort voor haar dood dat mijn echte vader in België woont en ze heeft een foto getoond van hem. (...)" (F-NMBV).

- Bij DVZ heeft u verklaard dat uw stiefvader u begon te mishandelen na het overlijden van uw moeder, stellende dat u haar had vermoord (CGVS-V). Op het CGVS stelt u dat de mishandelingen reeds plaatsvonden voor het overlijden van uw moeder, en hierna verergerde (NPO, p. 16, 21).

- U wordt gevraagd naar de naam van uw stiefvader, maar dient het antwoord schuldig te blijven. Pas wanneer de Protection Officer u toestemming geeft om uw telefoon te nemen (en naar een opname kan luisteren), kan u de naam J. opgeven. U verklaart niet zijn volledige naam te kennen. Gevraagd of u hem nog bij een andere naam kent, stelt u plots dat u denkt dat Mi. zijn familienaam is (NPO, p. 21) – nochtans zei u net daarvoor zijn volledige naam niet te kennen en had u eerder bij DVZ verklaard: "zijn naam is J., dat is het enige dat ik weet" (CGVS-V).

**Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.**

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg ondersteunen.

U legt de overlijdensakte van uw moeder neer, wat u verklaringen omtrent haar overlijden staven.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 9 juli 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

#### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

#### **2. Het verzoekschrift**

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een manifeste appreciatiefout, alsook op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, "48/", 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

### 3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

### 4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

## 6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoeker verklaart dat hij door zijn stiefvader werd mishandeld. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

***“Afgaande op uw verklaringen, is het CGVS niet overtuigend van een actuele, gegronde vrees in uw hoofde ten opzichte van uw stiefvader.***

**3. U heeft met niemand in Angola contact (NPO, p. 13, 21), dus u heeft bijgevolg niet geïnformeerd naar de verdere ontwikkeling van uw problemen in Angola. Deze desinteresse staat haaks op een gegronde vrees voor vervolging.**

**4. Uw verklaringen over uw reisweg en –documenten zijn vaag, wat uw geloofwaardigheid ondermijnt.**

- Bij DVZ, verklaarde u dat uw reis werd geregeld door een Angolese persoon genaamd A. (DVZ Vragenlijst d.d. 17/04/2025, hierna DVZ-V, p. 11). Op het CGVS, stelt u dat uw oom, J.Ma., de reis heeft geregeld samen met een vriend van hem, M. (NPO, p. 13).

- U bent onwetend en vaag over de organisatie van uw reis en gebruikte documenten. U verklaart voor de organisatie van uw reis enkel iets te hebben moeten ondertekenen in het paspoortkantoor van de Angolese overheid. U reisde met Angolese documenten (paspoort, identiteitskaart en cedula) op uw naam. Door de Protection Officer gevraagd wat u bedoelde met 'M. heeft de documenten geregeld en opgesteld', stelt u dit niet te weten (NPO, p. 13-15). U weet niet wat er verder in het paspoort stond (NPO, p. 14), wel dat het een visum bevatte, maar u weet niet voor welk land (NPO, p. 15). M. zou ook niets verteld hebben over hoe u zich diende te gedragen op de luchthaven of wat u diende te antwoorden als er vragen werden gesteld (NPO, p. 22).

- U verklaart dat bij aankomst op de luchthaven in België, noch uzelf noch M. de reisdocumenten heeft getoond. U wandelde gewoon de luchthaven buiten (NPO, p. 16) – wat weinig aannemelijk is.

- U verklaart dat u uw Angolese identiteitsdocumenten heeft gegeven aan een onbekende Congolese vrouw, die u toevallig op straat tegenkwam en die u heeft getoond waar u zich diende aan te melden voor internationale bescherming. Zij vroeg om uw documenten eens te zien, en u heeft deze bij haar gelaten toen u zich ging aanmelden. Toen u opnieuw buitenkwam, was zij verdwenen. U kan ook geen kopie voorleggen (NPO, p. 4-5). Uw verklaringen zijn minstens opvallend te noemen. U werd hiermee ook geconfronteerd, maar houdt vast aan deze verklaringen (NPO, p. 5).

**3. Uw verklaringen over verdere vervolging door uw stiefvader in de periode dat u bij uw grootouders woonde, zijn tegenstrijdig, wat de geloofwaardigheid hiervan volledig ondermijnt. Hiermee wordt ook de geloofwaardigheid van een toekomstige vrees voor vervolging door uw stiefvader onderuit gehaald.**

- Bij DVZ heeft u niets vermeld over verdere vervolging door uw stiefvader nadat u naar uw grootouders verhuisde, en stelde uitdrukkelijk dat u nooit werd bedreigd in Angola (CGVS-V). U vermeldt hiervan ook niets in uw vrij relaas (NPO, p. 16-17). Na uw vrij relaas vraagt de Protection Officer of dit alles is dat er is gebeurd, waarop u bevestigend antwoordt (NPO, p. 17). Zij vraagt u daarop ter bevestiging dat de problemen dus eindigde toen u naar uw grootouders verhuisde: "ja. ... Maar, hij was me altijd aan het zoeken." Hij zou jullie nog hebben benaderd opdat u zou terugkomen naar hem (NPO, p. 17-18). U gaat hiermee dus volledig in tegen uw eerdere verklaringen. U spreekt zichzelf vervolgens herhaaldelijk tegen wat betreft deze verdere vervolging.

- Eerst stelt u dat hij tegen uw grootmoeder heeft gezegd dat u diende terug te komen, dat het niet meer zou gebeuren. Zij heeft u één keer gezegd dat dit is gebeurd, in 2023 (NPO, p. 17-18). Ter bevestiging door de Protection Officer gevraagd of dit dan alles is dat er is gebeurd, antwoordt u opnieuw bevestigend (NPO, p. 18-19).

- Vervolgens spreekt u zichzelf echter opnieuw tegen. U geeft aan dat u in 2023 drie keer naar de politie bent gegaan om aangifte te doen van het geweld. Gevraagd waarom jullie op dat moment aangifte deden – u woonde immers al een drietal jaar bij uw grootouders en werd slechts één keer indirect benaderd door uw stiefvader – geeft u aan dat het was omdat hij u had opgezocht, een zestal keer fysiek benaderd (NPO, p. 19-20). U spreekt zichzelf hier dus opnieuw tegen betreffende verdere vervolging door uw stiefvader.

- Onmiddellijk daarna spreekt u zichzelf opnieuw tegen door te stellen dat deze fysieke benaderingen (die ertoe hebben geleid dat u drie keer naar de politie ging in 2023) plaatsvonden begin 2024 (NPO, p. 20).

- U spreekt zichzelf vervolgens weer tegen, door te stellen dat hij u slechts twee keer fysiek benaderde (NPO, p. 20).

- Daarna spreekt u zichzelf nogmaals tegen door te stellen dat hij zowel uw grootmoeder als uw grootvader heeft aangesproken (NPO, p. 22) – in plaats van enkel uw grootmoeder, zoals u aanvankelijk verklaarde.

- U stelt ook eerst dat u niet weet wat uw stiefvader tegen hun zei (NPO, p. 20), om vervolgens opnieuw te verklaren dat hij had gezegd dat het nooit meer zou gebeuren (NPO, p. 22).

- U legt geen stavingstukken neer van de politieagente, ondanks dat u werd gewezen op het belang (NPO, p. 20).

**4. Uw verklaringen over de periode dat u bij uw stiefvader inwoonde en mishandeld werd, vertonen ook tegenstrijdigheden.**

- Bij uw registratie heeft u niets verteld over mishandeling door uw stiefvader: "mijn moeder is onlangs overleden. Mijn vader is dan naar Congo gereisd. Moeder zei kort voor haar dood dat mijn echte vader in België woont en ze heeft een foto getoond van hem. (...)" (F-NMBV).

- Bij DVZ heeft u verklaard dat uw stiefvader u begon te mishandelen na het overlijden van uw moeder, stellende dat u haar had vermoord (CGVS-V). Op het CGVS stelt u dat de mishandelingen reeds plaatsvonden voor het overlijden van uw moeder, en hierna verergerde (NPO, p. 16, 21).

- U wordt gevraagd naar de naam van uw stiefvader, maar dient het antwoord schuldig te blijven. Pas wanneer de Protection Officer u toestemming geeft om uw telefoon te nemen (en naar een opname kan luisteren), kan u de naam J. opgeven. U verklaart niet zijn volledige naam te kennen. Gevraagd of u hem nog bij een andere naam kent, stelt u plots dat u denkt dat Mi. zijn familienaam is (NPO, p. 21) – nochtans zei u net daarvoor zijn volledige naam niet te kennen en had u eerder bij DVZ verklaard: "zijn naam is J., dat is het enige dat ik weet" (CGVS-V).

**Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.**

*U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg ondersteunen.*

*U legt de overlijdensakte van uw moeder neer, wat u verklaringen omtrent haar overlijden staven.*

*Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 9 juli 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud."*

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiverde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

Het algemeen betoog in onderhavig verzoekschrift dat een interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken voor vele verzoekers om internationale bescherming vaak stresserend is, onder moeilijke omstandigheden en zonder bijstand van een raadsman verloopt en dat er wordt verwacht dat zij kort zijn, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker zelf geen opmerkingen bij het verloop van zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken kenbaar maakte. Ook in zijn verzoekschrift komt hij niet verder dan een algemeen betoog zonder *in concreto* te duiden op welke wijze zijn persoonlijke interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken volgens hem niet correct zou zijn verlopen. Voorts stond het verzoeker vrij om zijn eigen verdediging te organiseren en zich tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken door een raadsman te laten bijstaan. Bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaarde verzoeker inderdaad dat hij zich een beetje nerveus voelde, doch hij stelde tevens dat hij zich goed voelde. Gezien het voorgaande, is het dan ook allerminst ernstig om *post factum*, na confrontatie met de terecht in de bestreden beslissing aangehaalde vaagheden en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, in onderhavig verzoekschrift de door hem tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen afgelegde verklaringen te bevestigen. Hiermee komt hij immers niet verder dan het bevestigen van één versie van deze terecht vastgestelde tegenstrijdigheden, hetgeen deze tegenstrijdigheden uiteraard niet ongedaan maakt. Het feit dat verzoeker niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de verzoeker om internationale bescherming met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld.

Waar verzoeker wijst op landeninformatie met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Angola, dient erop gewezen dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op zijn persoonlijke, individuele situatie en die op zich dan ook niet volstaat teneinde zijn vluchtrelaas alsnog *in concreto* aannemelijk te maken.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.*

*§ 2 Ernstige schade bestaat uit:*

*a) doodstraf of executie; of,*

*b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

*c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

7.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de informatie opgenomen in het verzoekschrift met betrekking tot de algemene situatie in Angola blijkt niet dat er actueel in Angola sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER